

militære forsvar omfatter hæren, søværnet, flyvevåbnet og hjemmeværnet samt organer til støtte for disse, jf. nævnte lovs § 1.

Til § 2.

I den gældende lov er det i § 3 bestemt, at forsvarschefen er forsvarsministerens øverste militære rådgiver, og det er samtidig angivet, på hvilke områder forsvarschefen er ansvarlig over for forsvarsministeren. Det er endvidere i lovens § 4 bestemt, at de tre værnchefer har kommando over deres værn, og at de er ansvarlige over for forsvarschefen for værnenes forsvarsberedskab og for forsvarsplanlægningen og i øvrige forhold direkte ansvarlige over for forsvarsministeren. Ved den i stk. 1 foreslåede formulering bliver alene forsvarschefen ansvarlig over for forsvarsministeren for ledelsen af værnene.

I krig eller under ekstraordinære forhold vil hjemmевærnsgrænene — i overensstemmelse med bestemmelserne i lov nr. 168 af 31. maj 1961, § 8 — indgå i de respektive værn, hvorfor forsvarschefen under sådanne forhold tillige vil få kommando over hjemmeværnets enheder.

Da forsvarschefen er ansvarlig for ledelsen af værnene, vil det ikke være nødvendigt i loven at optage en bestemmelse om, at han er forsvarsministerens øverste militære rådgiver; dette vil ligge i selve stillingen.

Bestemmelsen i den gældende lov om, at forsvarschefen repræsenterer forsvaret i internationale råd og forsamlinger, hvor Danmark skal repræsenteres ved ledende militær sagkyndig, må anses for overflødig også under hensyn til, at det ved oprettelsen af Atlantpagtens militærkomité udtrykkelig er bestemt, at det er landenes forsvarchefer, der udgør militærkomiteen.

Bestemmelserne i stk. 2 svarer til bestemmelserne i den gældende lovs § 3, stk. 4.

I stk. 3 er det foreslået, at forsvarschefen efter bemyndigelse fra forsvarsministeren kan overdrage den operative ledelse af værnenes operative enheder til chefen for forsvarets operative styrker.

Ifølge den gældende lov har værncheferne kommando over de respektive værn, idet det dog i lovens § 3, stk. 2, er bestemt, at såfremt særlige forhold gør det ønskeligt, kan forsvarsministeren overdrage forsvarschefen den øverste operative ledelse af styrker af alle værn m. fl. Begrundelsen for den nævnte bestemmelse i § 3, stk. 2, var, at NATO's kommandosystem i henhold til herom vedtagne rigsdagsbeslutninger først vil kunne træde i funktion i krigstilfælde, og at der derfor vil kunne være behov for etablering af en øverste operativ enhedsledelse på nationalt plan i over-

gangsperioden fra fred til krig til at koordinere de nødvendige foranstaltninger.

Medens det således under den nuværende ordning kun er muligt at overdrage forsvarschefen den øverste operative ledelse af styrker af alle værn, såfremt særlige forhold gør det ønskeligt, har forsvarschefen efter nærværende lovforslag allerede i fredstid kommando over alle danske styrker.

Det vil være hensigtsmæssigt fortsat at have mulighed for i en spændingsperiode og forud for det allierede kommandosystems ikrafttræden at lade chefen for enhedskommandoen for den sydlige del af NATO's nordregion, COMBALTAP, udøve den operative ledelse af danske styrker som chef for forsvarets operative styrker.

Da der ikke tilsigtes gennemført en ændring i den gældende ordning, vil forsvarschefen først efter indhentet bemyndigelse fra forsvarsministeren kunne udøve den operative ledelse gennem chefen for forsvarets operative styrker.

Til § 3.

Som følge af, at der er væsentlige forskelle på værnenes opgaver og virkemidler, vil der være behov for, at forsvarschefen i udøvelsen af sit ansvar for det samlede militære forsvar kan ydes særlig bistand i værnansliggender. Dette vedrører navnlig personellets vilkår og uddannelse samt de taktiske og våbentekniske områder inden for de respektive værn.

Det er derfor foreslået, at hvert værn har sin chef, som på forsvarschefens vegne udøver inspektionsvirksomhed inden for sit værn og over for forsvarschefen har ansvaret for uddannelsen i værnene samt i øvrigt er forsvarschefens rådgiver i værnansliggender. Værnschefernes beføjelser forudsættes i øvrigt fastsat af forsvarsministeren i instruks.

Da forsvarschefen i lovforslagets § 2 foreslås tillagt kommando over forsvaret, vil værncheferne varetage deres funktioner under ansvar over for forsvarschefen.

Til § 4.

Den foreslåede benævnelse — forsvarskommandoen — svarer til de betegnelser, der i den gældende lovs § 4, stk. 3, er fastsat for de enkelte værns nuværende øverste militære ledelser, henholdsvis hærkommandoen, søværnskommandoen og flyverkommandoen.

Til § 5.

Ved forsvarsordningen af 1950 blev der oprettet en forsvarsstyrelse, der kom til at bestå af forsvarschefen, de tre værnchefer og chefen for forsvarsstaben. Det bestemtes samtidig, at forsvarsstyrelsen